

Місто

Чому не «засяяли зірки» на вінницьких готелях?

4 стор.

Глибинка

Тут зозулі кують довголіття

7 стор.

Правове поле

Призначають надбавки на догляд

13 стор.

ПРО ДОСЯГНУТЕ Й ЗЛОБОДЕННЕ

Йшлося під час чергової зустрічі голови облдержадміністрації Івана Мовчана зі своїми радниками

Метою її було не лише проаналізувати зроблене за всіма пріоритетними напрямками, а й визначитися з актуальними аспектами такої роботи влади й громадськості на наступний рік, аби й надалі реально змінювати якість життя мешканців нашого краю.

За попереднє півріччя велика робота проведена в області у медичній галузі для надання якісних послуг населенню. Зокрема, 922 ФАПів й 207 медичних амбулаторій відремонтовано та оснащено сучасним обладнанням. А в освітянській галузі освоєно в цьому році бюджетних коштів більш, ніж за п'ять попередніх років. І пішли вони на утеплення приміщень, заміну вікон, облаштування внутрішніх вбиралень. Окрім того, наша область цього року отримала найбільше з-поміж інших регіонів шкільних автобусів - 49.

Велика увага приділяється й закладам культури. Їх в області понад дві тисячі, й 60 відсотків із них потребують осучаснення й значних ремонтів. Більше 300 уже зазнали якісних змін, тепер це привабливі осередки культури в глибинці. Старання влади й громадськості зараз спрямовані на те, щоб омолодити усі заклади культури й упорядкувати їхні території.

Влада постійно дбає й дбає про розвиток бізнесу, робить усе, аби створити сприятливі умови для інвестицій в економіку області. Значних результатів досягнуто в агропромисловому комплексі. Ми маємо оптимальну структуру площ, зібрали уже понад два мільйони 200 тисяч тонн зерна ранньої групи, а всього область цього року має всі можливості вийти на показник 5 мільйонів тонн зерна. Таких здобутків ще не було за всі роки незалежності нашої держави. Слід зазначити, що й для зберігання та переробки зерна в області створено всі умови - побудовано десятки нових сучасних зерносховищ. Якщо ж говорити про позитивне в молочному секторі індивідуальних господарників, то тут найважливіше те, що вдалося стабілізувати проблему заготівлі молока. І цьому тепер сприяють укладені угоди переробних підприємств із здавачами молочної продукції та приймальними молокопунктами.

Важливими аспектами, на які постійно звертає увагу влада, є будівництво, благоустрій та екологія. Але найбільшою проблемою, як і в усій країні, залишаються дороги. І саме на їх будівництві та ремонті буде зосереджена основна увага в наступному році.

На найактуальніших аспектах діяльності влади зосередились з конкретними пропозиціями і радники.

Леонід КИМАК

Герої України - калинівчани Анатолій Пачевський та Іван Боримський

З роси і води вам, шановний Іване Арсеньовичу!

У Калинівському районі відбулись урочистості з нагоди присвоєння звання Героя України директору СТОВ «Промінь» (с. Черепашинці) Івану Боримському. Це вже п'ятий подолянин, котрий за період незалежності удостоївся найвищої в державі нагороди.

Привітати Івана Арсеньовича, котрий майже три з половиною десятиліття очолює одне з кращих на Вінниччині сільськогосподарських підприємств, до Калинівського будинку культури завітало чимало гостей. Зокрема, Герой України, керівник ПОСП «Радівське» Анатолій Пачевський, а також рідні, друзі, близькі, земляки з сіл Черепашинці та Заливанщина (де орендує землі СТОВ «Промінь»), працівники підприємства, керівництво Калинівського району, а також гості з Вінниці і навіть Києва.

- Сьогоднішнє свято знакове для всієї області, - сказав, вітаючи ще одного Героя України - подолянина, голова облдержадміністрації Іван Мовчан. - Мені було надзвичайно приємно, коли я отримав повідомлення, що Президент України Віктор Янукович підписав Указ про присвоєння Івану Арсеньовичу цього високого звання. Саме тому ми вшануємо сьогодні видатну людину, котра багато років працює на благо Вінниччини і всієї нашої держави. Таких людей потрібно плекати й підтримувати, допомагати їм творити істо-

рію нашої Батьківщини. Маємо зрозуміти, що для того, аби наша незалежна держава була квітучою і могутньою, нам всім потрібно працювати над її розбудовою. І тут важливо мати власну позицію, яку формують такі люди як Анатолій Мартинович Пачевський та Іван Арсеньович Боримський. Вони багаторічною невтомною працею заслужили величезної поваги і визнання, але знаково, що серед п'яти Героїв, які дала Україні Вінниччина, двоє - із Калинівського району. Це той район, де надзвичайно велику роботу проводить нині голова райдержадміністрації Василь Поліщук. І я хочу перед всією громадою сказати йому щире спасибі. Він має державницьку позицію, надзвичайно відповідальний і демонструє це сьогодні на всій території Калинівського району. Вкотре хочу вклонитись Героям за їхню невтомну працю. Величезна подяка і шана вам всім. Здоров'я, добра, достатку... Особливо хочеться подякувати матері Івана Арсеньовича Варварі Євгенівні за виховання такого сина.

(Продовження на 8-й стор.)

ПЕРЕДПЛАТА НА «ВІННИЧЧИНУ» НЕ ЗАКІНЧУЄТЬСЯ НІКОЛИ

	1 міс.	3 міс.
«Вінниччина» - комплект - 91672	9,07грн.	27,21 грн.
«Вінниччина» - п'ятниця - 22361	6,06 грн.	18,18 грн.

4 820161 490016 >

Чому не «засяяли зірки» на вінницьких готелях?

Кабмін зобов'язав готелі сертифікуватися, однак власники не знають, що із тим робити

Третього вересня минає другий місяць, як Кабмін своєю постановою зобов'язав усі українські готелі пройти сертифікацію на отримання відповідної категорії, що мало б відобразитися на кількості зірок. Ці зірки повинні були з'явитися на вивісках готелів, що, на переконання Міністерства інфраструктури, полегшить туристам вибір того чи іншого місця. На все власникам готелів дали усього 30 днів.

По завершенні терміну вивіски вінницьких готелів, однак, зірками не обзавелися. Менеджери готелів відповідають, що про постанову хоч і чули, та що із тим всім робити, ніхто так і не пояснив.

- Знаємо, що сертифікацію проводять у столиці. Але на сайті Державного агентства туризму і курортів, де обіцяли надати роз'яснення, так нічого й не знайшли, - розводить руками адміністратор невеличкого готельного компле-

ксу у передмісті Вінниці Ірина.

За словами Сергія Кудлаєнка, директора департаменту торгівлі та послуг міської ради, у самій Вінниці наразі тільки два готелі мають зірки. Значно раніше, за постановою Кабміну, сертифікацію пройшов готель «Поділля», який отримав три зірки і котрого уряд розкритикувала ведуча програми «Ревізор» Ольга Фреймут під час візиту у місто. Ще один - «Феріде-плаза», який заповняє про п'ятизірковість своїх номерів та послуг.

Власники готелів справді не знають, що робити із тією постановою. Вона наче й є, але якоїсь інформації про сертифікацію ніхто їм не дає. Наш департамент вивчає цю ситуацію, хоча насамперед це проблеми самих готелів.

Отримати бажану кількість зірок на свою вивіску багатьом вінницьким готелям буде нелегко, натякає Сергій Кудлаєнко, адже, за його словами, чимало із

них збудовані ще в радянські часи, потребують ремонту і оновлення загалом. При цьому ціни на послуги (а це від 200 гривень і вище) зовсім не відповідають рівню, скаржаться ті, кому довелось ними таки скористатись.

Власникам таких готелів легше насправді збудувати новий, аніж проводити реконструкцію і зробити готель по-справжньому європейського рівня, - продовжує директор департаменту. - Вони розуміють, що треба щось змінювати, але не в усіх є гроші, чи це з якихось інших причин не всі це роблять. Проте ринок рано чи пізно їх витіснить, тож приємно, що багато з підприємців пробують навести лад, відправляють свій персонал на тренінги. У той же час компанії столичного рівня звертаються до нас із пропозицією провести навчання.

У тому, що сертифікація готелів допоможе навести лад у цій

За роки незалежності більшість великих готелів міста почали занепадати, а подекуди перетворились у офісні центри

сфері і полегшить життя самим клієнтам готелів, Сергій Кудлаєнко переконаний.

- Кожна зірка відповідає певним критеріям. Це стосується зовнішнього вигляду, інфраструктури, комфортності номерів, видів послуг, якості обслуговування, санітарних норм та інших факторів. Для міста сертифіка-

ція готелів дасть змогу провести їх інвентаризацію, захистить споживачів, які одразу бачитимуть рівень закладу. Врешті-решт, це наведе лад у цій політиці готелів. Попит на готелі у Вінниці зростає, і коли проводяться масштабні заходи, як правило, вільних номерів немає.

Вінниця обмінюється трамваями із Євпаторією

У Крим із міста над Бугом поїде 23-річний вагон «Татра» КТ4, взамін - вагон, що стане у вінницькому трамвайному парку чи не найстарішим - трамвай «Гота», виготовлений у Німецькій Демократичній Республіці у 1957 році. Він стане експонатом Вінницького трамвайного музею, який вже зараз готують до відкриття на території депо. Його появу приурочать до 100-ї річниці виникнення у місті трамвайного руху. Святування заплановані на 28 жовтня.

- Такі вагони колись курсували Він-

ницею, і старше покоління, безумовно, ще пам'ятає їх, - розповідає головний інженер ТТУ Михайло Луценко. - В Євпаторії такі працюють на маршрутах досі. Ми домовились із кримчанами обмінитися, щоб доповнити наш майбутній музей, в якому хочемо показати всі епохи вінницького трамвая. Важливо, що всі трамваї у музеї будуть рухомі, і плануємо, що вони на свята виїжджатимуть як екскурсійні.

Міська рада вже дала дозвіл ТТУ на обмін вагонами, котрі оцінені приблизно в однакову вартість - 90 тисяч гривень.

Громадський транспорт оновлюватимуть у кредит

До кінця 2013 року у Вінниці збираються суттєво оновити рухомий склад тролейбусів та докупити автобусів для віддалених районів міста. Кабінет Міністрів підтримав проект соціально-економічного розвитку Вінниці, за яким місто бере кредит 113 мільйонів гривень на 10 років під 11% річних. При цьому половину витрат має покривати місцевий бюджет, іншу половину - державний.

Гроші збираються витратити на придбання 40 нових тролейбусів та 30 автобусів. За рахунок цього оновиться майже наполовину тролейбусний парк, який не поповнювався новою технікою останніх шість років, а його основу складають машини, які вже вичерпали свій ресурс. Частина грошей, а саме 38 мільйонів гривень витратять на добудову трамвайної колії по Барському шосе.

Генделики хочуть відтіснити від набережної

Вінничани висловились проти продажу алкоголю поруч із головною візитівкою міста - набережною та фонтаном «Рошен». На громадських слуханнях, де обговорювалась проблема, люди проголосували майже одногосло - алкоголю тут не місце. Обмеження стосуватиметься продажу у межах 250 метрів від набережної. Наступним кроком стане підготовка відповідного рішення виконкому міської ради, який розглядатиме міська рада на одному з найближчих засідань.

- Пропозиція про обмеження була висловлена на засіданні виконавчого комітету, - каже начальник відділу молоді та туризму міськради Руслан Анфілов. - На жаль, на набережній «Рошен» можна побачити чимало людей в стані алкогольного сп'яніння. Ми почали аналізувати, чому так трапляється, адже на самій набережній люди не вживають алкоголю, та й його продаж там заборонений. Дійшли висновку, що люди п'ють спиртне поблизу набережної, у необладнаних

для цього місцях, в тому числі у кіосках та невеличких магазинах, і, вже будучи напідпитку, йдуть сюди. Це негативно впливає на загальне враження від набережної, у розвиток якої вкладено багато сил.

Підтримали ідею обмеження продажу спиртного поблизу набережної міліція та лікарі. «Я разом зі своїми дітьми не раз тут бував, - поділився лікар-нарколог Вінницького обласного наркодиспансеру Гліб Головатий. - Діти йдуть у громадське місце відпочинку з гарним настроєм. І дуже шкода, що вони бачать там напідпитку людей, які ведуть себе непристойно. Нині ми маємо можливість мандрувати світом, там ми бачимо людей, які культурно відпочивають. Чому ж

ми не можемо бути такими? Прикро, що у наш наркодиспансер автомобілі швидкої допомоги доставляють все більше молодих людей в стані алкогольного сп'яніння, які, як з'ясується, вживають спиртне в громадських місцях».

За результатами громадських слухань 96 учасників підтримали ідею обмежити продаж алкоголю поблизу набережної. І лише одна людина під час голосування утрималась.

За інформацією прес-служби ВМР

За святковим настроєм у Вінниці полюватимуть з мобільних телефонів та планшетів

Фотоапарат у винагороду обіцяють автору найкращого знімка під час святкування дня народження Вінниці 7 та 8 вересня. За перемогу у конкурсі, що зветься «Святковий настрій», змагатимуться виключно аматори, при цьому до участі допускатимуться зроблені непрофесійною технікою.

- Знімки мають бути зроблені або з мобільного телефона, або зі смартфона чи планшета, - розповідає Ірина Френкель, директор департаменту культури міськради, що спільно із ГО «Подільська громада» та Центром концерт-

них та фестивалів стали організаторами конкурсу. - Конкурс саме для аматорів, тому що на сьогодні така техніка, ті ж мобільні телефони є в усіх. Відповідно більше людей мають шанс проявити свої здібності. При цьому будемо стежити, щоб до нас не потрапляли роботи, які пройшли фотомонтаж.

Бажаючи узяти участь у конкурсі мають зробити знімки під час двох днів свята, при цьому головний акцент має бути на радісних людських емоціях, на тому, як відзначають вінничани і гості День міста. Власне, тому й обрали для конкурсу назву «Святковий настрій».

Свої знімки до розгляду журі можна відправити на електронну адресу rada@myvin.com.ua з 9 по 12 вересня. А вже 15 вересня о 16:00 на майдані Незалежності оголосять переможців. За перше місце у конкурсі - фотоапарат, за друге і третє - пам'ятні монети «Вінниця - 650 років». Окрім того, через рік на святкування чергової річниці заснування міста у холі міської ради пройде виставка усіх робіт, які взяли участь у конкурсі «Святковий настрій».

Прокуратура виявила факти підтверди рішень Хмельницької міської ради...

Це, якщо коротко, хронологія тієї лихоманки, яка триває курортний Хмельник ось уже кілька місяців. Саме так пишуть про місто в газетах, в інтернет-видаваннях та на громадських форумах. Заголовки - один скандальніший за інший...

Ми також писали про суть хмельницького прогностичного - між міським головою, його першим заступником з одного боку й групою депутатів з іншого. Нагадаємо ще раз. Депутати, серед яких і попередній мер, несподівано для себе з'ясували, що від їхнього імені за підписом Петра Дреженкова, першого заступника голови, роздаються земельні ділянки. Чи варто додавати, що земля у курортному місті - не просто клаптик чорнозему, що подібні рішення - кому, де, скільки - повинні прийматися колегіально й відкрито, на сесіях міської ради більшістю голосів? Цього, кажуть депутати, не було - Петро Дреженков, просто-напросто, підрубив ряд рішень міської ради, чим грубо порушив... ні, потоптав закон.

Вже кілька разів тимчасова депутатська комісія, яку створила опозиція для перевірки законності рішень міської влади (її очолює депутат від БЮТу, підприємець Тетяна Карпенко, а входять до неї представники різних політичних партій), доповідала про результати своєї роботи на пленарних засіданнях й ставила питання про недовіру Петру Дреженкову. Зокрема, останнього разу Тетяна Карпенко довела до відома громади, що в місті, з легкої руки заступника мера, з'явилися «латифундисти». Тобто родини, котрим чомусь особливо щедро нараізають «земельний пиріг». Як приклад називалося прізвище одного з місцевих керівників, чия сім'я отримала вже шість земельних ділянок - на його сестру, на тещу (зарєєстровану аж у Гайсині), на престарілу матір, на сина, чоловіка сестри й навіть на брата невістки...

Петро Дреженков, якому приписують ці та інші борючки, вину не визнає (ще б пак - справа ж підсудна), а міський голова Василь Грушко не тільки відіткнується від порушень закону, а ще й активно звинувачує членів тимчасової комісії в зведенні рахунків, в намаганні дестабілізувати обставинку, в роздмухуванні скандалу, розпалюванні ворожнечі... та в усьому іншому, в чому прийнято звинувачувати опозицію. Особливо дістається «попередникам» і в першу чергу екс-мерові, а нині депутату міськради Володимир Мельничуку. Схоже, голова вважає, що усі земельні викриття - справа рук його суперника на останніх виборах, який прагне помститися за програв і повернутися у мерський кабінет. Тому на нові порції компромату, які «накопую» тимчасова комісія, Василь Грушко відповідає, що попередній голова був не кращий, що тоді

В Хмельнику депутати зірвали пленарне засідання... Матеріали роботи депутатської комісії вивчає прокуратура... На що розраховував міський голова, і кому вигідно його підставляти... У рішеннях міськради на папері записано те, що на сесії навіть не згадувалося... Міліція Хмельника розпочала розслідування щодо виділення рекреаційних земель під приватну забудову... Діяльність Хмельницької міської ради перевіряє спецпідрозділ СБУ...

Зона обману

також ухвалювалися незаконні рішення, що «вони, коли були при владі, витрачали гроші на поїздки до Польщі», що депутатка Карпенко також отримала землю незаконно, що якби він хотів, то подав би до суду на ті порушення, яких допускалися у своїй роботі попередня влада... (До речі - такі треба було подавати. Якщо справді є підстави. Міський ватажок зобов'язаний захищати інтереси громади й діяти, а не махати кулаками чи сварити пальцем).

Чи правда це? Невже земля у Хмельнику роздається направо й наліво, без рішень сесії вже давно? Про це ми запитали одного з «попередників», Миколу Підбоячного, який майже десять років пропрацював першим заступником (посада, яку обіймає нині Петро Дреженков) міського голови у Хмельнику.

- Я також був обраний депутатом міськради цього скликання, але склав свій мандат і відійшов від міської політики, - почав Микола Васильович. - Здавалося, я далекий від чвар, і мені повинно бути байдуже, за що там сьогодні триває війна. Але не байдуже... Я людина емоційна, й у мене, повірте, серце болить, що авторитету нашого міста завдано такої шкоди. Ми ж завжди пишались своїми самоврядними традиціями (початок яких - іще в середньовіччі, бо Хмельник одним із перших отримав магдебурзьке право), ми були не

останні в Асоціації міст України, а Володимира Мельничука визнавали кращим міським головою й заносили на обласну Дошку пошани... Я дуже сподівався, що нова команда продовжить ці традиції. Та, на жаль, бачу, що помилюся.

Сьогодні Василь Грушко говорить, що ми, його попередники, також порушували закон. Що ж, ні для кого не секрет: міська влада часто «ходить» по лезу й, буває, приймає рішення, які потім спростовує прокуратура або суд. Бо такі реалії, таке законодавство. Протести прокурора на те чи інше рішення міської ради - річ, звичайно, неприємна, але не сенсаційна, подібне трапляється скрізь. В моїй практиці було чимало випадків, коли я або не погоджувався з якимсь рішенням виконкому чи більшості депутатського корпусу, або відчував, що його доведеться скасовувати. Однак в чому різниця між цими, загалом, робочими моментами й ситуацією, котра склалася в місті сьогодні? Якими б недосконалими не були наші рішення - вони були колегіальні. Ми приймали їх спільно - так, як вимагає закон. Мельничук - блискучий спікер. Коли було потрібно, він мій переконати депутатів, аргументовано наполягти на своєму... Але не підробити рішення за них! Та нам би в голову таке не прийшло.

- А яка процедура так званого

протокольного господарства?

- По-перше, будь-яке питання ще до того, як прозвучить на сесії, має бути обговорено в депутатській комісії. Далі - пленарне засідання, дебаги, голосування, за результатами якого голова в присутності депутатів підписує рішення. Але на цьому не кропка, бо далі протягом певного часу я зі спеціалістами перевіряв усі матеріали сесії, формував протокол пленарного засідання... Й передавав його в прокуратуру для перевірки на предмет законності.

- Тобто допуститися суто технічної помилки важко?

- Від помилок ніхто не застрахований, але коли люди, депутати встають на сесії й кажуть: «Побійтеся Бога, ми ж не голосували за роздачу землі, це питання навіть не фігурувало у порядку денному», то про які помилки може йти мова? Це, російською, «подлог» документів, тобто, якщо вірити комісії, кримінал.

- Однак міські очільники ці звинувачення називають неправдою...

- Про Василя Грушка не скажу нічого поганого: свого часу він був начальником управління ветеринарної медицини й навіть зразковий порядок у своїй царині. Люди обрали його головою, бо він, мовляв, господар. Втім, Володимир Мельничук, на мою думку, програв вибори не тому, що гірший, а тому, що городяни хотіли бачити нове обличчя. Він

програв, а до керівництва прийшли люди, які не мали достатнього досвіду самоврядної роботи в місті (я, наприклад, свого часу був депутатом двох скликань і очолював одну із найважливіших комісій - з питань законності й правопорядку). Це насправді серйозна проблема: на кухарів учати, на медиків, на менеджерів... А на мера, секретаря ради - ніхто й ніде. Вважається, це може будь-хто. Якби ж то... Припускаю, Василь Грушко просто надто поклався на свого заступника, надто довірився йому, не вважаючи за потрібне контролювати.

- А що ж тепер? Який вихід з ситуації ви бачите?

- Я бачу два шляхи, ідеальний і реальний. Найкраще для міста, для громади - це коли голова і його заступник зважаться на гідний чоловічий вчинок.

- Тобто складуть свої повноваження?

- Принаймні, так би вчинив я. І не потрібно це сприймати як пониження чи поразку. Навпаки, такий крок лише зміцнив би особистий авторитет Василя Пилипівича й переконав жителів міста у його порядності та непричетності до махінацій. Однак, на жаль, це малоймовірно. У нас, на відміну від цивілізованих країн, не прийнято йти у відставку навіть тоді, коли громаді міста завдано таких моральних збитків... А тому що буде далі - покажуть результати слідства, яке проведуть сьогодні міліція, прокуратура й СБУ. Цілком ймовірно, справу закриють, як це часто буває, й скандал згасне сам собою. Сподіваюся, що в цьому випадку керівництво міської ради, навчене досвідом, вже буде обачнішим і розподіл земельних ділянок відтепер відбуватиметься згідно з законом, колегіально, на сесіях.

Між іншим, про слідство. Сьогодні відомо, що прокуратура Вінницької області вже дійшла певних висновків. «Установлено, що упродовж 2011-2012 років службовими особами Хмельницької міської ради підроблено рішення ради про надання у власність та користування фізичних осіб семи земельних ділянок на території міста», - цитує документ. «За результатами розслідування буде вирішено питання про скасування правовстановлюючих документів на земельні ділянки та повернення землі у комунальну власність». Тобто - проблемні ділянки, принаймні, деякі з них, громаді повернуть... Та чи восторжествує справедливість у повному обсязі, чи будуть покарані винні - в цьому, на жаль, є сумніви.

Інна МЕДВЕДСВА

ПІСЛЯМОВА. Редакція готова вислухати всіх, кому є що сказати з приводу «хмельницького скандалу». Сподіваємося, Хмельницький міський голова Василь Грушко та його заступник Петро Дреженков також побажають висловити своє бачення конфлікту.

СТРАШНА ПОЖЕЖА В ЛЕУХАХ

Жаливо згоріли сім свинوماتок і кінь. Втрачено загалом до 40 тонн пшениці, ячменю, гороху та автомобіль ВАЗ-2106. Вогнем пошкоджено 900 квадратних метрів металевого покриття по дерев'яній обшивці. За попередніми підрахунками, збитки у фермерському господарстві «Родина М» перевищили 160 тисяч гривень.

- У гасінні пожежі в одному з найбільших і найвіддаленіших сіл району, - розповів начальник Іллінецького районного сектора УДСНС у Вінницькій області Володимир Лемешук, - взяли спецавтомобілі з Дашева, Іллінець, Гайсина. Вдалося врятувати молодняк свиней, склади запчастин та будматеріалів.

- Про причини загоряння говорити ще рано, - зазначив начальник Іллінецького райвідділу УМВС України Володимир Гомон. - Поки працюють експерти, поряд з основною версією - замикання електропроводки - розглядаються й інші. Зокрема, можливості боротьби за землю та зведення рахунків. Наші фахівці та із рятувальної служби працюють ретельно.

Микола КАВУН

«БЕЗКОШТОВНЕ ТАКСІ» - ЧУЖА ПІДВОДА

Дашів - селище чималеньке, тому не дивно, що тутешній житель К. поїхав до свого тестя підводою. Як і водиться, прив'язав коня на дорозі біля обійстя. Яким же було його здивування, коли зго-

дом вийшов на вулицю, а там - нікого й нічого... Викликані правоохоронці прибули оперативно і почали пошуки. Завдяки проведеній роботі їм вдалося встановити напрямку, в якому поділися зловмисник із приятелем. Тому взялися досліджувати трикутник населених пунктів Дашів - Шабельна - Кальник. Але знайти пропажу ніяк не вдалося, хоча міліціонери й побували біля ставу, куди поділися новоспечений фурман з пасажиром. Виявилося, останні заховавали транспорт у хатках, а самі з прибережних заростей... ловили рибу.

Згодом самотнього коня з возом надібали на вулицях Дашева. Чи він утік від викрадача, чи той його відпустив, ще залишається запитанням. Але в будь-якому разі ця історія так просто не пройде 46-річному місцевому жителю П. Бо він уже неодноразово судимий, а людям з подібними «заслугами» краще так не «жартувати».

Микола КАВУН

Іллінецький район

Пам'ятні монети - до Дня міста

В Україні випущено в обіг дві пам'ятні монети номіналом 5 та 10 гривень на честь 650-річчя міста Вінниці.

Презентація ювілейних монет відбулась в управлінні Національного банку України у Вінницькій області. За словами начальника відділу готівкового обігу та касових операцій управління НБУ у Вінницькій області Наталі Лозицької, зовні вони практично ідентичні.

Зокрема, на аверсі монети номіналом 5 гривень (її викарбувано із нейзиль-

беру, тобто сплаву міді, цинку та нікелю) розміщено: угорі малий Державний Герб України, напис півколом НАЦІОНАЛЬНИЙ БАНК УКРАЇНИ, під яким ліворуч - рік карбування монети - 2013, праворуч - логотип Монетного двору Національного банку України. У центрі - стилізоване зображення прикраси міста - фонтана та його дзеркального відображення, унизу напис - 5 ГРИВЕНЬ.

На реверсі монети розміщено: угорі герб Вінниці, під яким на тлі сувою зображено стилізовану композицію: чорнильницю з пером, архітектурні споруди міста та напис ВІННИЦЯ, унизу - ПЕРША ПИСЕМНА ЗГАДКА 650 РОКІВ.

Таке ж карбування можна побачити і

Лозицька Наталя
демонструє ювілейну монету

на монеті номіналом 10 гривень (її виготовлено зі срібла). Єдиними відмінностями тут є інша цифра номіналу та голографічне (різнокольорове) зображення фонтана.

А от число виготовлених монет різне. 5-гривневі побачили світ тиражем 30 тисяч штук, а 10-гривневі - лише 3 тисячі. Так само різниться і їхня вартість. Коли першу можна придбати за 20 гривень, то другу - разом із спеціальною коробочкою-футляром аж за 625 гривень. Однак це не зупиняє подільських колекціонерів та нумізматів. Вже зараз в ряді банківських установ Вінниччини спостерігається значний ажіотаж, адже, як-не-як, а кількість випущених монет обмежена. Тож справжні знавці намагаються їх скупити якомога більшу кількість.

Олег КРИВОНІС
Фото автора та Сергія ТИМЕРБАЄВА

Контроль за якістю питної води - недостатній

Виробничий контроль за якістю питної води здійснюється атестованими лабораторіями підприємств питного водопостачання або установою санітарно-епідеміологічної служби згідно з укладеними договорами. На території Шаргородського району не діє жодної акредитованої лабораторії даних видів досліджень, крім місцевих дослідницьких відділів. Але ж тут знаходиться 30 джерел централізованого водопостачання і 350 громадських криниць, та щодо лабораторних обстежень якості питної води з початку року укладено лише п'ять угод - комунальними підприємствами «Комунсервіс» (Шаргород), «Злата» (Пеньківка), консервним заводом та зерноскладом (Рахни-Лісові) і сільською радою Політанок. У ході перевірок, проведених працівниками районного управління Держсанепідемслужби протягом двох останніх років, виявлено багато порушень обов'язкових санітарних норм. Так, відсутні санітарні зони і охорона джерел централізованого водопостачання в Писарівці, Джурині, Калитинці, Садківцях, Політанках, Плебанівці, Сапіжанці, Шаргороді. Також часто немає запасу реагентів та дезінфікуючих засобів. В незадовільному стані знаходяться водонапірні вежі, не проводиться вчасно їх фарбування і очистка. До того ж в деяких селах павільйони джерел водопостачання потребують негайного ремонту.

Відтак, кількість показників невідповідних проб води із громадських криниць збільшується з кожним роком. І основними причинами цього є незадовільний санітарний стан колодязів, відсутність ремонтів, очищення та знезараження води.

За порушення санітарного законодавства вже оштрафовано 25 посадовців, винесено 215 постанов про припинення експлуатації джерел питної води, п'ять осіб відсторонено від роботи, одна справа направлена в прокуратуру. Але ці директивні заходи завжди будуть недостатніми, поки за справу охорони і збереження джерел питної води не візьмуться самі територіальні громади.

Антоніна КАТЕРИНИЧ,
власкор «Вінниччини»

Професія - активне милосердя

Півроку тому на облік сімей, що опинилися у складних соціальних обставинах, у Калинівському районному центрі соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді стала родина з трьома малолітніми дітьми, мати яких має серйозні вади слуху. Уже майже 15 років жінка дуже погано чує, що перешкоджає не лише нормальному вихованню дітей і спілкуванню з ними, а взагалі дуже ускладнює життя цілої молоді сім'ї.

Так сталося, що складне соціальне становище офіційно підтвержене не було, тож вони не отримували належної фінансової допомоги. Заробітків чоловіка вистачало лише на повсякденні потреби. Тому батько, мати, двоє синів, один з яких - учень молодших класів, другий - дошкільник, і крихітна доня мешкали в будинку, зовсім не схожому на омріяне «рідне гніздечко». Підлога, стіни, меблі - все в тій хаті потребувало ремонту, а відтак - немалих грошей, яких у родині не водилося.

Відповідно до закріпленої зони обслуговування, нагляд і підтримку цієї родини здійснювала фахівець з соціальної роботи 1 категорії відділу соціальної роботи районного центру соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді **Наталія Синюшко**. Це було одне з її перших довготривалих планових завдань, адже працює в структурі трохи більше року. Із ними працівниця впоралася на «відмінно».

Першочерговим для нас було збереження розуміння мови у багатодітній мамі, тому організували спеціальне медичне обстеження, - розповідає **Наталія Миколаївна**. - Я здійснювала постійний соціальний супровід цієї багатодітної родини. Ми разом з жінкою їздили до обласної лікарні ім. Пирогова, проходили огляди в місцевих медичних закладах. Вона пройшла аудіограму, побувала на консультаціях отоларинголога, сурдолога, які й підбрали їй відповідний слуховий цифровий сканер.

Апарат коштував близько 2000 гривень, грошей, звісно ж, не було. Але посприяти голова Калинівської райдержадміністрації **Василь Поліщук** і мійський голова **Анатолій Шамалюк**. Підзахисні нормально і спокійно ставилися до намагань сторонніх людей допомогти. А коли жінка не в уяві,

а наяву знову почула шелест вітру й голося рідних дітей - радості не було меж.

- Її очі треба було бачити, - пригадує **Наталія Миколаївна**.

Потім разом зі спеціалістом центру домагалися статусу малозабезпеченої родини. А коли нарешті оформили пакет документів і надійшла перша виплата, постало питання її раціонального використання. Якими б великими не були адаптивні здатності людини, а життя в тиші дуже обмежує. Мати усвідомлювала, що необхідно щось змінювати, тому погоджувалася на бесіди про планування сімейного бюджету, дослуховувалася до порад психолога районної психолого-педагогічної консультації **Тетяни Гаврилюк** щодо піклування про дітей.

Завдяки старанням районного педіатра **Майї Клепко** для старшого сина вдалося дістати путівку у Вінницький обласний дитячий психо-неврологічний санаторій села Заболотне.

Це лише один випадок із десятків, які доводиться розв'язувати фахівцям із соціальної роботи. Їхня справа украй не проста, адже здебільшого пов'язана з негараздами в чужих людей. А не всі вони радо приймають таке втручання. Хтось не хоче «вносити сміття» з хати, комусь заважають гордоці, комусь - недалекоглядність. Тому фахівцям соціальних служб потрібно бути тактовними й делікатними.

- Ми працюємо в професії людина-людина, що передбачає взаємодію з почуттями, думками, вчинками наших підопічних. Тому готові до того, що проблема кожної родини торкається й нас особисто, - ділиться **Наталія Синюшко**. - Разом з ними переживаємо труднощі і намагаємося якщо не цілком допомогти, то принаймні покращити становище. На перших порах дуже складно було, адже кожен випадок індивідуальний, у кожній родині свої правила, але я вже звикла до таких умов роботи.

Цій родині з Калинівки спільними зусиллями зі співробітниками центру вдалося вибратися із складнощів. Так, світ не без добрих людей, а для деяких - це ще й професія.

Антоніна БАСЕНКО

І себе показали, і Європу подивились

Українські військові льотчики взяли участь в «International Air Show-2013», що проходили в польському місті Радом.

Делегацію Повітряних Сил Збройних Сил України очолював командувач Повітряних Сил Збройних Сил України, генерал-лейтенант **Юрій Байдак**.

Разом із колегами-авіаторами він відбув до сусідньої країни, аби на міжнародному авіаційному шоу продемонструвати динамічні та статичні тактико-технічні можливості літаків Су-27УБ, Су-27, Су-25 та Іл-76, а також підтримання натренованості льотного та інструкторського складу під час виконання міжнародних перельотів.

За відгуками іноземних колег, одним із яскравих елементів міжнародного авіаційного показу «International Air Show-2013» стало виконання демонстраційних польотів екіпажем літака Повітряних Сил Збройних Сил України Су-27УБ, який пілотували льотчики першого класу підполковники **Олександр Оксанченко** та **Дмитро Фішер**. До речі, за яскраве та професійне виконання демонстраційного польоту українським військовим льотчиком особисто подякував Президент Республіки Польща **Броніслав Коморовський**.

А загалом, в авіаційному показі взяли участь 37 країн світу, зокрема: Польща, Австрія, Бельгія, Чехія, Данія, Франція, Греція, Нідерланди, Фінляндія, Швейцарія, Німеччина, Румунія, Хорватія, Словаччина,

Туреччина, Україна, Італія, Угорщина та Великобританія. Пілотами цих країн були представлені літаки та гелікоптери: C-27J Spartan, Eurofighter Typhoon, Hawk, JAS-39C Gripen, An-26, Su-27, Іл-76, пілотажна група Patrouille Suisse (F-5E Tiger II x6), MiG-29, MiG-21 LanceR, Tornador, F-16, Rafale та ряд інших.

Олег КРИВОНІС

Тут зозулі кують довголіття

Таїсія Березова на батьківській садибі

Уже сама назва цього села - Борсків - дихає таємницями древніх борів. Саме вони й дали прихисток свого часу старовірам, що утікали від царських переслідувань углиб імперії та в місця малопримітні й безлюдні. Поселились вони тут цілими родинами, приїхавши з Підмосков'я, а в 1676-ому році село отримало й назву.

Змінювалися покоління, Борсків жив своїми традиціями і доброю славою працюючих людей, але вітри історії й невідмінних перемін, викликаних часом, позначилися й на його долі. Село нині наче повертається у давнину, от лишень уже не могутні дуби обступають його вулиці, а чагарі та кленовиння. Старечі руки поріділих мешканців уже не в спроможності повноцінно давати усьому лад, хоча тримається тутешній люд мужньо й гордо, попри свій вік. А зозулі невпинно кують нові й нові літа тим, хто зостався жити й доживати на працьківській землі...

- Борсків - глибинка нашої територіальної громади, - сказали нам у Ворошилівській сільраді. - Село цікаве, і найбільше про нього вам зможе розповісти тамтешній мер, як ми жартома називаємо бібліотекарку і нашого депутата, Лідія Корніївна Рудакова. Знайти її просто: мешкає вона на вулиці Леніна, 13. А трохи нижче і бібліотека, де жінка працює...

Ось ця вулиця призабутого уже вожда й вивела нас до садиби Рудакової. Лідія Корніївна зі своєю подругою збиралася до місцевого храму: там оголосили толоку. Тож мали упорядковувати і білити приміщення, бо ж невзбарі день села та й пора уже такі роботи виконати. А втім, було у

всіх ще трохи часу, й Рудакова прямо тут-таки, у власній оселі, й почала коротке знайомство з селом.

- Самих старовірів за говіркою можна розрізнити як гусяків та реляків. Від назв підмосковних сіл то походить. Наш люд - з гусяків, ми вимовляємо тверде «г» в словах. Та, втім, це не так важливо тепер, бо за багато років в говірку потрапило чимало українських слів, та й українською більшість сільчан володіє добре.

Пам'ять жінки добре зберігала цифри й дати, і вона, не ззираючи до шпаргалок, сказала:

- Найголовніша проблема Борскова, як і багатьох сіл, демографічна: молоді - на пальцях полічиш. З 1927 по 1933 рік у нашому селі було 700 садиб і 2740 чоловік жителів. У повсення, з 1946 до 1950-го, - 1216 жителів, імена 96 викарбувані на пам'ятнику тим, хто загинув у роки Великої Вітчизняної. Ну, а нині мешкає в Борскові 174 людини. За три останні роки народилося троє немовлят, і 14 старожилів відійшло в інші світи. Але навіть за цієї ситуації я, як бібліотекар і депу-

би з історії села. Дорогою торкаємося і професійних справ жінки. Бібліотекарем вона працює вже сорок років. Зараз - на півставки. Фонд сільської книгозбірні чималий - 5700 томів, однак за останні п'ять років нових надходжень не було.

- Колись наше село мало свою школу - семирічку, - каже жінка, - а он на тому пагорбі - залишки монастиря. Все то в минулому. Нині сільський соцкультпобут - це, крім бібліотеки, невеликий магазин та медпункт.

Сільська книгозбірка зустрічає нас тишею: серед дня, та ще й у гарячу пору городніх робіт, люд сюди не квапиться. Лідія Корніївна тим часом упорядковує книжковий фонд, оновлює стенди та систематизує свої записники. Багато літ записувала вона від представників різних поколінь сільчан частівки: можна цілу книгу видати, дещо знадобиться й під час свята села.

Вестибюль та читальна зала бібліотеки такі привертють увагу унікальними стендами. Один із них під назвою «Забута фотографія» демонструє світли-

Ганна і Валентина Москвичови

жливо, бо ж не всюди, на жаль, уміють зберігати зернини історії, тож з часом втрачаємо неоціненну спадщину і пам'ять про минувшину.

А, втім, за якусь хвилину повертаємося в сьогодення. Стоїть золота пора, напоєна сонцем й теплом. Навпроти бібліотеки - обійстя з рівними рядками вуликів. Біля одного клопочеться й пасічник. Придивляємося. В його ролі літня господарка двору. Ганні Павлівні Березовій 70. Бджолярством займається ось уже 42 роки. І досвід за цей час набула, й на медозбори не нарікає. Та ще й передає мудру науку доглядати цих працюючих комах своїм онукам Олегу й Артему.

- У нас в Борскові вистачає і пасічників, і городників, і садівників, - каже наш гід Лідія Рудакова. - І що характерно: село багате на довгожителів. Ви знаєте, що у нас мешкає 105-літня жінка?

Ми не знали, але вже за кілька хвилин переступили ворота обійстя Ганни Петрівни Москвичової. Супроводжувала нас її невістка, котра, до речі, господарює на власній садибі через дорогу, 72-річна Валентина Трохимівна Москвичова.

- Так уже трапилося, що ми зосталися на старості удвох з устєї рідні. Свого свекра я так і не бачила. Герасим Минович не повернувся з війни. Він будував на фронтowych дорогах мости. Ніхто так і не знає, де його могила. Сини моєї свекрухи теж уже покійні. От і доживаємо віка разом.

Ганна Петрівна трохи недочувала, але охоче прилучилася до розмови. Згадувала й про свою молодість, й про копійчані трудовні в колгоспі й, зрештою, про нинішні біди.

- Старість є старість, - каже жінка. - Мене Бог літами не образив. А ось з дровами на зиму біда. Ми з невісткою вже не зможемо їх з лісу в'язками наносити, а чи допоможе хто - не знаю...

Валентина Трохимівна вносить ясність у стурбованість своєї свекрухи.

- Коли відзначали 104-ту річницю нашої бабусі, з району якеś начальство навідалось, аби привітати. І таки на прохання Ганни Петрівни наобіцяло дров привезти. До цих пір вона їх дожидає. То, може б, ви підказали голіві сільради, щоб якеś допоміг...

Ми пообіцяли і робимо це через газету. Сподіваємось, що свою 106-ту зиму зустріне довгожителька в теплій оселі...

А над Борсковим поки що - тепла осінь. Зустрічає її кожен по-своєму: хто з щедрим урожаєм на городі та запашними медами, хто в чеканні гостей (бо ж таки ця золота пора року привабить овочами та фруктами та ще домашньою живністю, що повиростала за літо на батьківських подвір'ях), а хто в надії на тиху і теплу зиму. Село живе собі своїм життям, ще зберігаючи потроху давні традиції й пам'ять про минуле. Допоки живуть ті, хто може і хоче це пам'ятати...

Леонід КИМАК,
Віктор ПОПИК (фото)
Тиврівський район

Лідія Рудакова біля стендів бібліотеки

тат, намагаюся підтримувати традиції, робити життя села повноцінним. Радісний для мене факт: маю тепер і помічницю, і однодумця в своїх планах та задумах. В село повернулася і вже навіть три зими зимувала одна з наших колишніх жительок, що стала вінчанкою, Таїсія Миколаївна Березова. Це ми з нею до храму збираємося...

По якійсь хвилі Рудакова запрошує нас до бібліотеки. Там у неї вже й документальні скар-

ни ще з початку минулого століття. Вони зберегли обличчя тодішніх людей, а бібліотекарка постаралася, щоб збереглися й прізвиська. На одній із світлин - бригада мостобудівників-борсківчан, котрі уславилися й такою професією. Інший стенд - «Борсківчани у фотографії» - вже з ближніх часів. Є у бібліотеці й виставка малюнків місцевого художника В.М.Ратова, датована ще 1967 роком. Одне слово, і бібліотека, й музей. А це так ва-

Жити серед краси

вчаться у Федорівці в свого односельчанина

Добрий день, шановна редакція газети «Вінниччина».

Звертаються до вас жителі с. Федорівка Шаргородського району.

В нашому селі проживає всіма шанована, неординарна людина, яка всім своїм життям, стосунками з оточуючими випромінює доброту до всіх, хто зустрічається на його шляху - Гопчак Григорій Михайлович.

Подвір'я майстра потопає в різнобарв'ї квітів, і ця краса надихає односельчан, дає добрий приклад для молодих поколінь творити навколо себе світ прекрасного. А ще Григорій Михайлович пише гарні вірші, які неодноразово публікувалися в газеті, у Федорівському НВК його руками створені картини - з яких постає наше село Федорівка. У храмі Різдва Пресвятої Богородиці дивляться на нас образи святих, що намальовані нашим односельчанином. Стоячи на Божій службі, торкаєшся душі прославлення Господа у виконанні-читанні Псалмоспівів, голосом чистим, трепетним - також Григорія Михайловича. Виростивши з дружиною двох дітей Романа і Наталю, випустивши в самостійне життя онуків, ця сім'я є взірцем для оточуючих, авторитетом.

Нещодавно наш односельчанин відзначив свій ювілей - 75-річчя. Хочемо побажати йому міцного здоров'я, творчого натхнення, ідей, нехай Всемиловичий Господь щедро одарує всіма благами його сім'ю, односельчан, всю Україну, бо в неї є великий потенціал краси і добра.

Григорій Михайлович - вмілий пічник. Лише у Федорівці налічується зроблених його руками 60 грубок і стільки ж печей. Дякують за золоті руки майстру і з інших сіл. Ми гордимось, що в нашій державі є такі люди. На жаль, влада на його талант уваги ще не звернула.

Л.М.КОНАРЕВА, А.СЛОБОДЯНЮК та ще 47 підписів

Нам пишуть

З роси і води вам, шановний Іване Арсеньовичу!

(Закінчення. Початок на 1-й стор.)

- Ми шановуємо людину праці, людину-легенду, котра своєю працею прославляє на лише Калинівський район, а й всю Вінниччину, - приєднався до привітань і голова обласної ради Сергій Татусяк. - Вінниччина - багатий край, але найбільший наш скарб - це роботащі, щирі й відверті люди. Іван Арсеньович - це саме та людина, котра створила себе сама завдяки таланту, він заслужив цю нагороду вже давно. Найкращі побажання на адресу Героя України висловили також народний депутат України Микола Джига, голова Калинівської райдержадміністрації Василь Поліщук, заступник голови Калинівської районної ради Анатолій Нагребецький, Калинівський міський голова Анатолій

Шамалюк, а також земляк і старший товариш Івана Боримського, Герой України Анатолій Пачевський.

- Я з особливою радістю почув звістку про нагородження Івана Арсеньовича, - сказав він. - Адже ми з одного села Софіївка, росли на одній вулиці, працювали в одному господарстві. Згодом саме я приймав Івана Арсеньовича в партію.

Так що ми ніби зв'язані по життю і завжди йшли по одній доріжці дружби, взаєморозуміння і поваги один до одного. Але тут я хочу сказати, що звання Героя не надає його власникові якоїсь матеріальної вигоди - це категорія більше моральна, ніж матеріальна. Її зміст полягає в тому, що твою роботу визнали. Визнали на рівні району, області і всієї України. Безумовно, за всім цим криється і величезна відповідальність перед суспільством.

- Я вмю говорити і вмю виступати, але сьогодні мене щось ніби «перемикає» від радості й гордості, - ледве тамуючи сльози, промовив сам винуватець урочистостей. - Це не просто звання, це визнання на найвищому рівні роботи впродовж 34 років. Тому щиро дякую всім присутнім за розуміння й підтримку, а особливо хочу

подякувати нашому Президенту Віктору Януковичу, який підкреслив мої заслуги. Але це звання не лише моє, бо моєї праці лише часточка, а й трудівників Калинівського району та всієї Вінниччини. Ми все робимо для того, аби економіка держави зростала, щоб був достаток і добробут в кожній родині. Дякую, що завітали розділити з нами нашу радість.

А тим часом свято тривало. На адресу Івана Арсеньовича та його матері Варвари Євгенівни ще лунало чимало добрих слів і щирих побажань. А сам п'ятий Герой України (і другий - у Калинівському районі) щиро й скромно усміхався і дякував землякам, вчителям, рідним та близьким за підтримку й непросту селянську науку вирощувати хліб і бути людиною.

Олег КРИВОНІС
Фото Сергія ТИМЕРБАЄВА
Калинівський район

Ватажок ветеранів відзначив ювілей

Своє 80-ліття відзначив шанований у Ямпільському районі чоловік - голова ветеранської організації с.Клембівки Петро Дьяков. Його біографія - цікава й повчальна, адже виходець зі Жмеринського району пройшов славний трудовий шлях хлібороба, керівника. Народився у голодному 1933-ому в Слободі-Чернятинській, закінчив Комаргородський сільськогосподарський технікум, а пізніше - Київську сільгоспакадемію. У 24 роки очолив колгосп у селі Стрільчинці Немирівського району. Працював головним агрономом у Борівці, в Пилипах-Борівських, головою колгоспу в Ратуші й Клембівці.

За свою невтомну виробничу діяльність відзначений орденами «Знак Пошани» та Трудового Червоного Прапора.

Непосидючий, енергійний, невтомний, він знайшов для себе заняття, навіть вийшовши на заслужений відпочинок. Протягом десятиліття Петро Олександрович очолює ветеранську організацію села. Вона - найбільша в районі, тож відповідно і гарних справ тут чимало. З іні-

ціативи Дьякова створено музей бойової і трудової слави, засновано клуб Жмеринського земляцтва, встановлено пам'ятні дошки колишнім головам колгоспів.

Із ювілеєм ветерана вітали десятки почесних гостей. Святкові короваї йому вручили перший заступник голови райдержадміністрації Микола Бадюк, голова села Володимир Колісник, директор філії «Поділля» Григорій Мельник. Від Жмеринської «діаспори» в Ямполі Петра Олександровича привітав керуючий відділенням «Приватбанку» Анатолій Зброжик. Прибув на свято і колишній голова колгоспу в Стрільчинцях, а нині - директор Брацлавського коледжу Дмитро Рижман. Звучали вірші, в тому числі й спеціально написані до цього ювілею, пісні, щирі привітання.

- Мені дуже приємно від такої уваги, - каже ювіляр. - Після свята додалося натхнення й сили, і, незважаючи на поважний вік, скільки стане сил, працюватиму на користь людям.

Анастасія ТРОШКОВА

У Підлісному Ялтушкові знову відкрили дитсадок

На окраїні села, серед розлогих столітніх дубів, стоїть в Підлісному Ялтушкові школа. Ще в сімдесяти роках в п'яти її корпусах навчалось понад вісімсот учнів. Колгосп-мільйонер забезпечував їх батьків роботою, а найменші жителі села залюбки відвідували дитячий садок. Та руйнівні зміни сучасності не обминули Підлісний Ялтушків. Від колишнього міцного господарства не залишилося практично нічого - всі будови знищені, а землю розділили між собою орендарі-інвестори. Демографічна ситуація перейшла в селі критичну межу, за якою відхід дорослого населення значно перевищує народжуваність.

- За таких морально-психологічних обставин у нас не опустилися руки, а, навпаки, зародилася думка відновити роботу дошкільної установи в одному з вивільнених корпусів школи, - каже сільський голова Володимир Третяк. - Цю ідею активно підтримала директор районного центру соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді, депутат районної ради, наша землячка Тетяна Шароградська. Більше півроку ми спільно працювали з нею над вирішенням багатьох організаційних і виробничих питань. Сприяли нам голова райдержадміністрації Геннадій Лук та голова районної ради Микола Радіонов. З районного бюджету були виділені кошти на придбання твердопаливного котла, а сільська рада спрямувала на реконструкцію приміщення дитсадка 150 тисяч гривень власних коштів. Вагому допомогу надали нам керівники-інвестори СХК «Вінницька промислова група» і ТОВ «Краєвид Поділля» Володимир Барцьось і Володимир Литвинюк. Без їхньої підтримки наряд чи змогли б ми в такі короткі строки виконати великий об'єм внутрішніх та зовнішніх

робіт, починаючи від підведення води і до ремонту покрівлі. Вся ця допомога надавалася в рахунок виконання соціальних угод. Не залишилися осторонь і односельчани, які приходили на будову і підтримали на будь-яку роботу. Словом, село ожило, люди побачили реальну турботу місцевої влади про їхніх дітей і онуків...

Відкриття школи-саду відбулося напередодні початку нового навчального року. Розділити радість новосілля приїхало в Підлісний Ялтушків багато гостей з подарунками і теплими словами вдячності за активну життєву позицію сільського голови Володимира Третяка. Він зумів вистояти, не відступити від задуманого і довести справу до кінця. Керівник громади, без перебільшення, був у центрі уваги всіх виступаючих - народного депутата України Віктора Жеребнюка, депутата обласної ради Йосипа Кібітльєвського, Геннадія Лука, Миколи Радіонова, Тетяни Шароградської, начальника районного від-

ділу освіти Алли Сторожук. А заступники генеральних директорів СХК «Вінницька промислова група» Іван Кривенко і ТОВ «Краєвид Поділля» Володимир Мельник дякували сільському голові за настирливість, принциповість, вболівання за долю села, почуття високого патріотизму і запевнили громаду, що й надалі будуть спільно вирішувати соціальні питання.

Великий обсяг роботи під час реконструкції виконали і працівники школи під керівництвом директора Оксани Труханської. Вони впорядкували прилеглу територію, очистили її від будівельних залишків, а незабаром візьмуться за встановлення нової огорожі.

Перерізали символічну червону стрічку разом з народним депутатом і керівниками району шестирічки Богдана Товкач, Івана Польова і Діана Берещук.

Віктор ЗЕЛЕНЮК,
власник «Вінниччини»
Барський район

Фото автора

Секрет довголіття Олександра Рижук

Днями своє 90-річчя зустрів знаний у районі житель села Кузьминці, ветеран Великої Вітчизняної війни, учасник історичного параду на Красній площі 1945 року Олександр Никифорович Рижук. Із цією поважною датою ювіляра вітали голова районної державної адміністрації, депутат обласної ради С.В. Скіць, сільський голова В.М. Маргіянов. Гості вручили ветерану квіти, подарунки і висловили найкращі побажання міцного здоров'я, довголіття, а також і надалі, не піддаючись рокам, бути таким же бадьорим і життєрадісним. До вітань долучилися родичі, друзі, односельчани.

Зі сльозами на очах пригадавав О.Н. Рижук пережите. Молодість випала на воєнні роки. Це найважча сторінка його життя. Добровольцем 18-річним юнаком пішов на фронт, служив на Кавказі у кавалерії. В одному із боїв поранили молодого бійця, одужав - і знову на фронт. На грудях хороброго воїна засяяли орден Червоної Зірки і медаль «За бойові заслуги» та багато інших нагород. Яскравою ниткою його життєвої стежі проходить у пам'яті парад Перемоги, учасником якого йому довелося бути. Навіть через десятиріччя пригадає ветеран радісні обличчя москвичів, які плакали від щастя, встеляючи визволителям дорогу квітами. На жаль, на Вінниччині він залишився єдиним свідком цієї незабутньої події. Кілька років тому Президент Росії подарував учаснику параду 1945 року іменний годинник. З гордістю демонстрував того дня його іменник гостям - приємно, що не забувають.

Повернувся додому, працював у колгоспі,

одружився, разом із дружиною Катериною Андріївною виховали 4 дітей й онуків і дев'ятеро правнуків. Отак разом у парі, долаючи усі перипетії життя, вже понад 60 років, і зуміло подружжя не загасити той вогник любові, запалений у юних душах багато років тому.

Проживає сім'я Рижуків у скромному будиночку, що ховається у затінку під крилатим виноградом мальовничого подвір'ячка. Діти регулярно навідуються до батька. Та найбільше допомагає старша дочка. Найголовнішим святом для родини є 9 Травня. У цей день приїжджають усі до рідної домівки, аби привітати найдорожчу людину. Родинне свято обов'язково закінчується феєрверком і піснями. Олександр Никифорович, незважаючи на поважний вік, і досі гарно співає, отож у свій день народження звеселив душу присутніх гучною українською піснею. А також поділився ювіляр секретом сімейного щастя і довголіття: головне - ніколи не втрачати віри і любові. Саме ці нероздільні почуття допомагали вижити на фронті, допомогли і в повоєнні роки звити сімейне гніздечко, щоб у ньому ніколи не вухало цебетання дітей. Отож у свої 90 О. Н. Рижук почувється на вершині щастя. Поряд з ним на почесному місці, як в цілому по життю, його дружина, а довкола діти й онуки - гордість сивочолого ветерана.

Тож живіть ще багато-багато років, шановний Олександр Никифоровичу, на радість родині, усім односельчанам.

Алла ПЛАХОТНЮК

Гайсинський район

Ветерани УМВС України у Вінницькій області - це унікальні люди, наділені небаченою стійкістю, мужністю, терпінням.

Влітку наші ветерани МВС, учасники бойових дій, ліквідатори аварії на ЧАЕС постійно набираються сил і здоров'я у заміському дитячому оздоровчому таборі УМВС України у Вінницькій області імені Юлії Рябчинської, якому виповнилося більше 50 років. Починалося все з 1962 року. Згодом з'явилося 15 розбірних фінських дерев'яних будиночків. Нині це вже хороший заклад оздоровлення з упорядкованою територією, зі скульптурними композиціями, сучасними ідальнею, вбиральнями, де додалися й двоповерхові цегляні будинки.

Щороку тут влітку оздоровлюються діти не тільки наших правоохоронців, але й інших вінничан, котрі придбали путівки у Фонді соціального страхування.

Завдяки старанням колективу табору, який протягом багатьох років очолює ветеран органів УМВС Віктор Мартинюк, його надійний помічник Анатолій Муляр та інші, усіх дітей забезпечують п'ятиразовим харчуванням, цікавою та змістовною культурно-розважальною програмою.

Починаючи з 1999 року, тут започаткували оздоровчу ветеранську зміну. З того часу, коли обласну міліцію очолював Віктор Тяжлов, ці добрі позиції генерала і табір у лісі під Стрижавкою зі всіма дитячими оздоровницями нині діють. Цього року набиралися сил і здоров'я більше 75 ветеранів УМВС, де їх було забезпечено чотириразовим харчуванням, належним медичним обстеженням та інше. А ще пішохідні прогулянки лісовими стежками, збирання грибів, ягід, співи під баян, ігри у

шахи, доміно, перегляд преси та телепередач. Та найважливіше було - просте людське спілкування, спогади про дуже нелегку, але таку необхідну міліцейську службу та прожиті у ті роки.

А одного погожого дня сюди приїхали колишній начальник УМВС Вінницької області, а відтепер Голова Ради Асоціації ветеранів МВС України В.Корнійчук, очільник ветеранів УМВС у Вінницькій області М.Каракой, працівник соціальної служби захисту ветеранів УМВС Я.Дуленецький. З промовою виступив перед ветеранами УМВС Володимир Корнійчук, де розповів про діяльність очолюваної ним фундації щодо соцзахисту ветеранів МВС України, відвідини людей похилого віку на дому, надання їм фінансової, медикаментозної допомоги, привітання зі святами, видачі пайків харчових та інше. Кращих ветеранів міліції було нагороджено почесними грамотами.

Народний кум Вінниччини, заслужений артист України Микола Янченко зі своєю колекжанкою, медсестрою швидкої допомоги подарували ветеранам міліції хороший концерт з українськими піснями.

Р.С. Ветерани УМВС України у Вінницькій області щиро вдячні медичним працівникам медвідділу УМВС за своєчасну медичну допомогу ветеранам в оздоровчому таборі та працівникам ідальні за приготування дуже смачної та різноманітної калорійної їжі, зокрема повара О.Залуцькій, помічником: О.Очеретній, Є.Дровенко.

Василь ЗАЙДЕЛЬ, ветеран органів УМВС у Вінницькій області, учасник бойових дій

Мелодії на полотні

Видатна вишивальниця, заслужений майстер народної творчості, Герой України Віра Сергіївна Роїк родом з Полтавщини, але її життєвий шлях пов'язаний і з Бершадщиною. По-новому відкрити це ім'я для подолан вдалося колишньому редактору районної газети «Бершадський край», заслуженому журналісту України Петру Маніленку, який

зібрав матеріал про родовід жінки-легенди, чії вироби зберігаються у музеях 44-х країн світу, і надрукував його в книзі «Добривдень, Березівко!». Віру Сергіївну ще називають невісткою березівською, адже її чоловік Михайло Стратонович родом з цього села.

До речі, відома майстриня-вишивальниця кілька разів побувала на Вінниччині. Зокрема, у 2006 році в обласному художньому музеї за сприяння Всеукраїнського інформаційно-культурного центру відбулася її персональна виставка «Український рушничок».

Минулого року в Бершадському краєзнавчому музеї з ініціативи Петра Маніленка було презентовано виставку, присвячену В.С. Роїк. На ній експонувалися портрет Віри Сергіївни, її сукня, одна з перших робіт майстрині - вишитий рушник, два наперстки, якими вона працювала, книги та публікації про її творчість.

Варто сказати про

те, що Петро Маніленко особисто знайомий з сином Віри Роїк - Вадимом Михайловичем, який мешкає в Сімферополі. Нещодавно Петро Васильович отримав від нього бандероль з експонатами для поповнення фондів районного краєзнавчого музею. Зокрема, журналіст передав працівникам музею книгу Віри Сергіївни «Мелодії на полотні. Спогади. Вишивки. Відгуки» (друге видання, доповнене) з дарчим підписом: «Бершадському краєзнавчому музею в дарунок від Державної організації «Всеукраїнський інформаційно-культурний центр» і родини Роїк з вдячністю за популяризацію творчості Героя України Віри Роїк».

У книзі майстриня ділиться спогадами про своє творче, насичене багатьма подіями життя, в ній публікуються фоторепродукції її робіт, статті про неї та її вишивки, відгуки мистецтвознавців, художників, музезнавців, журналістів, учениць, друзів, майстрів вишивки і відвідувачів виставок про творчість Віри Сергіївни. Окремо вміщені списки персональних і групових виставок за її участю, перелік музеїв, які мають у власності її вишивки. Перераховано також усі звання і нагороди майстрині, наведено основні дати (хронологію) її життя та творчості. Митці стверджують: Віра Сергіївна - жінка-ле-

Герой України Віра Роїк

генда, український феномен, першорядний майстер української народної вишивки. Її вироби вирізняються чітким малюнком, лаконізмом кольору, емоційною виразністю і бездоганною технікою, вони пронизані історією та українською народною традицією. Загалом творчість В.С. Роїк - вагомий мистецький явище в Україні.

Окрім цієї книги, музею було

передано газетно-журнальні публікації, відгуки про життя і творчість великої майстрині народно-прикладного мистецтва, ім'я якої золотими літерами викарбувано в італійському місті Барі, де покояться мощі Миколи Чудотворця, поряд з іменами Папи Римського Іоанна Павла II та Матері Терези.

Василь ВЕРБЕЦЬКИЙ, Бершадський район

Наталія Королевська:

«Ми підтримуємо молодих матерів і продовжуємо пілотний проект у Вінниці»

Міністерство соціальної політики України під керівництвом Наталії Королевської відзвітувало за виконану в цьому році роботу. Насамперед вдалося утримати стабільність всіх соціальних виплат, а деякі навіть підвищити. Про це міністр повідомила під час зустрічі з журналістами регіональних видань.

- Не підтвердилися прогнози тих політиків, які передрікали, що соціальна сфера не витримає взятих зобов'язань, - зазначила пані Наталія. - Ми в повному профінансували виплату пенсій та державної соціальної допомоги.

З початку року виплачено пенсій на суму 166 мільярдів гривень, що на 9,6% більше, ніж у 2012 році. Підтримка дітей, дітей-інвалідів, допомога малозабезпеченим, інвалідам з дитинства склала ще 25,7 мільярда гривень, - це на 21% більше, ніж торік.

- Ми розуміємо, що фундамент соціальної політики - це економіка, - розповідає Наталія Королевська, у минулому - успішний підприємець. - Звичайно, світова криза диктує свої правила, але, на відміну від таких європейських країн, як Греція, Румунія, Латвія, де пішли на скорочення соціальних програм, у нас такі програми не урізані, а профінансовані в повному обсязі.

Міністр констатувала, що в умовах кризи складно знайти роботу. Але рівень офіційного безробіття вдалося скороти-

ти цього року з 2% до 1,6%. Якщо ж дивитися на статистику Міжнародної організації праці, то і там є привід для оптимізму: торік вони оцінили рівень реального безробіття в Україні в 8,4%, а за підсумками першого кварталу - вже 8%. Служба зайнятості за 7 місяців влаштувала на роботу 77 тисяч малоконкуренційних на ринку праці людей. А минулого року такий показник становив 40 тисяч.

- Ми розуміємо всю несправедливість нинішньої пенсійної системи, - підкреслює Наталія Королевська. - І намагаємося трохи збільшувати пенсії. Порівняно з минулим роком, пенсія зросла на 20%. Я часто чую, що цього мало, це копійки, але давайте будемо чесними - в умовах, коли економіка стоїть, підвищення базового соціального стандарту на 20% - це ривок уперед.

- Зараз важливо утримати стабільність пенсійних виплат і акумулювати кошти, - пояснює міністр. - І тоді під кінець року можна буде говорити про підвищення виплат.

Наталія Королевська нагадала, що останнім часом було внесено зміни до пенсійного законодавства, які дозволили зробити більш справедливою пенсійну систему.

Крім того, вдосконалено законодавство з підтримки майбутніх мам, захищені їхні права на роботу. Зокрема, посилено від-

повідальність роботодавця (аж до кримінальної) за звільнення вагітних або зниження їх зарплат. Відпустка з догляду за дитиною до 3 років тепер буде включатися до трудового стажу жінки. Більше того, зараз обговорюється ініціатива, щоб під час декретної відпустки мами могли, за бажанням, пройти перекваліфікацію, отримати нову професію. Держава могла б надавати їм ваучер на навчання вартістю 11600 гривень. Ще одна ініціатива Наталії Королевської: якщо після виходу з декретної відпустки жінка не може знайти роботу протягом шести місяців, то міністерство пропонує простимулювати роботодавців у вигляді оплати мінімальної зарплати для цієї працівниці протягом року.

- Ми розробили цілий ряд пропозицій щодо підвищення зайнятості населення, - продовжує міністр Наталія Королевська. - Зокрема, запропоновані для затвердження програми з підтримки підприємництва - із видачі коштів на відкриття своєї справи, на покриття відсотків за кредитами.

Також міністерство розробляє програму «Гарантована робота», щоб випускники вузів, які були рекомендовані службою зайнятості для отримання вищої освіти, мали гарантоване перше робоче місце і підтримку держави.

- Ми підготували 10 соціальних законопроектів, це наш топ-10, - розповідає

Наталія Королевська. - Вони перебувають на розгляді парламенту й уряду, і ми сподіваємося на їхнє ухвалення. Вони всі спрямовані на те, щоб зменшити соціальну несправедливість в українському суспільстві.

Крім того, міністерство продовжує пілотний проект у Вінниці з підвищення якості надання соціальних послуг.

- Сподіваємося, що в кожній області відкриється центр, в якому люди зможуть отримати свої послуги - всі в одному місці», - сказала міністр.

Відповідаючи на запитання журналістів, вона розповіла, що протягом літньої кампанії-2013 оздоровилися і відпочили понад 2,9 млн. школярів.

Підбиваючи підсумки зустрічі зі ЗМІ, Наталія Королевська зробила акцент на позитивній динаміці своєї діяльності:

- Ми намагаємося шодня робити хоч невеликий, але крок вперед, не стояти на місці, - констатувала вона.

Михайло Герасимчук:

«Звернення людей - пріоритет моєї роботи!»

(прокуратури, СБУ та МВС) народним депутатом направлено 24 депутатських звернення, у результаті яких було порушено 12 кримінальних справ. До Міністерства охорони здоров'я та підпорядкованих йому закладів - 10 звернень про надання безкоштовних медичних послуг громадянам. До Вищої кваліфікаційної комісії судів направлено 4 звернення, одного суддю вдалося притягти до дисциплінарної відповідальності. До інших органів державної влади та місцевого самоврядування направлено більше 50 звернень.

Звичайно, завжди приємно, коли робота дає відчутні результати. Серед них варто відзначити окремі, найбільш значущі (хоча малозначущих серед усіх звернень немає, адже за кожним - доля людини). У селі Іванківці Тиврівського району завдяки роботі народного депутата Михайла Герасимчука зупинене незаконне закриття школи. У результаті розгляду семи звернень до Пенсійного фонду України у трьох випадках вдалося добитися підняття пенсії громадянам. Останнім із семи було звернення до народного депутата жителя Ватнярки. Внаслідок втручання Михайла Герасимчука жінці зроблено перерахунок пенсії, і тепер вона збільшена.

Інші справи, які вдалося зрушити з місця депутатові, - ремонт покрівлі одного з будинків міста Вінниці. А ще - співробітника

Міністерства Внутрішніх Справ України за вчинені порушення притягнуто до дисциплінарної відповідальності.

Нещодавно до депутата з колективною скаргою звернулися мешканці села Вербовець Мурованоктуриловецького району. Вербовчані скаржилися на те, що ремонтні роботи шляхопроводу між Хмельницькою та Чернівецькою областями затяглися, а це спричиняє багато незручностей мешканцям села. Шляхопровід є мостовим переходом довжиною 299 метрів через річку Дністер до села Атаки, і в зв'язку з ремонтом великогабаритний транспорт стихійно перенаправлено через автомобільну дорогу, що проходить через Вербовець. Збільшення великого транспорту призвело до пошкодження дороги через село, псування майна громадян та до втрат в інфраструктурі села.

Депутат негайно звернувся до Укравтодору. Державне агентство автомобільних доріг на скаргу мешканців села Вербовець та депутатське звернення Михайла Герасимчука відповіло, що «на сьогодні вирішено всі організаційні питання стосовно виконання ремонту зазначеного мосту. Ремонтно-будівельні роботи розпочато 20 травня цього року й буде завершено у серпні цього року, що дасть можливість зняти обмеження та відкрити повноцінний рух на споруді автомобільного транспорту за основним

транспортним маршрутом між Чернівецькою та іншими областями України».

Стосовно альтернативного напрямлення великогабаритного та великовагового транспорту за межами Вербовець наразі погоджена з Державтоінспекцією схема встановлення тимчасових технічних засобів організації дорожнього руху на автомобільній дорозі Гуків - Дунаївці - Могилів-Подільський. Тут встановили додаткові дорожні знаки, що обмежують рух вантажного транспорту через село Вербовець. А ще в межах населеного пункту зроблено ямковий ремонт дорожнього покриття.

На підставі колективних звернень вінничан Михайло Герасимчук п'ять разів звертався до владних ланок різних рівнів із проханням припинити проведення антинародної медичної реформи та закриття медичних закладів. Дуже шкода, але в цій галузі звернення комуністів поки що результатів не дали. Але КПУ не відступає від обіцяного, і на наступній сесії комуністи обов'язково будуть порушувати це питання знову.

Те ж саме стосується й іншої великої проблеми - відміни пенсійної реформи. Михайло Герасимчук та його колеги обов'язково добиватимуться повторного включення до порядку денного питання про відміну пенсійної реформи на наступній сесії.

Оксана КОВТУН

За перші сім місяців 2013 року до громадських приймалень народного депутата України Михайла Івановича Герасимчука, розташованих на території Вінницької області та в місті Київ, звернулося більше 500 громадян. За наслідками розгляду цих звернень депутатом направлено понад 90 депутатських звернень та запитів до органів державної влади та правоохоронних органів.

Комусь може здатися, що це мало, але згідно з Конституцією України, Законом України «Про регламент Верховної Ради України» та Законом України «Про статус народного депутата України» - запити народних депутатів можуть подаватися не більше двох за один пленарний тиждень. До того ж запит повинен бути підтриманий не менш ніж 150 депутатами Верховної Ради України та оголошений Головою Верховної Ради України на початку п'ятничного (раз на пле-

нарний тиждень) пленарного засідання. Через одвічні блокування та бійки, влаштовані представниками так званої опозиції, кількість запитів щодо нагальних проблем українців у парламенті цього скликання і справді є недостатньо високою. Але кількість запитів, поданих народним депутатом Михайлом Герасимчуком, - один із найкращих результатів серед інших колег.

Варто детальніше зупинитися на їхньому змісті.

До правоохоронних органів

Про землю

Орендареві - захист

Заступник начальника юридичного відділу Головного управління Держземагентства у Вінницькій області А.М. БОЙКО:

- Нині постає чимало запитань та проблем, з якими зустрічаються громадяни й орендарі земельних часток (паїв) під час переоформлення (оформлення) правовстановлюючих документів на земельну ділянку в порядку спадкування.

Законом України «Про оренду землі» визначено, що орендареві забезпечується захист його права на орендовану земельну ділянку нарівні із захистом права власності на земельну ділянку відповідно до закону. Перехід права власності на орендовану земельну ділянку до іншої особи, а також реорганізація юридичної особи-орендаря не є підставою для зміни умов або розірвання

договору, якщо інше не передбачено договором оренди землі.

На практиці орендні відносини досить часто виникають проблемні ситуації, коли, наприклад, орендодавець (спадкодавець) помирає, але між ним та орендарем існує чинний договір оренди землі, в свою чергу спадкоємець переоформляє право власності на земельну частку (пай) і укладає договір оренди землі з іншим землекористувачем, що подекуди і буває. Тоді на одну й ту ж ділянку виникає два правочини і така ж кількість землекористувачів.

Статтею 148-1 Земельного кодексу України передбачено, що до особи, яка набула право власності на земельну ділянку, яка перебуває у користуванні іншої особи, з моменту переходу права власності на земельну ділянку переходять права та обов'язки попереднього власника земель-

ної ділянки за чинними договорами оренди, суперфіцію, емфітевзису, земельного сервітуту щодо такої ділянки. Особа, яка набула право власності на земельну ділянку (спадкоємець), протягом місяця з дня набуття права власності на неї зобов'язана повідомити про це її користувачів із зазначенням: 1) кадастрового номера (за наявності), місця розташування та площі земельної ділянки; 2) найменування (для юридичних осіб), прізвища, ім'я, по батькові (для фізичних осіб) нового власника; 3) місця проживання (знаходження) нового власника, його поштової адреси; 4) платіжних реквізитів (у разі, якщо законом або договором передбачена плата за користування земельною ділянкою у грошовій формі). Таке повідомлення надсилається орендарю земельної ділянки рекомендова-

ним листом з повідомленням про вручення або вручається йому особисто під розписку.

За згодою сторін договору оренди до такого договору можуть бути внесені зміни із зазначенням нового власника земельної ділянки.

Однак Головне управління Держземагентства у Вінницькій області рекомендує в обов'язково-

му порядку вносити зміни до існуючих договорів оренди землі (зазначення нового власника, строк дії договору, розмір орендної плати та інше).

Також варто зазначити, що зміна умов договору оренди землі здійснюється за взаємною згодою сторін. До речі, спори, пов'язані з орендою землі, вирішують у судовому порядку.

Діяльність більш відкрита і прозоріша

Начальник Головного управління юстиції у Вінницькій області Леонід ЛЬОВКІН:

- Однією з найважливіших гарантій становлення демократичного суспільства є правове забезпечення права на доступ до публічної інформації. Таке право - складова конституційного права людини на інформацію, передбаченого і гарантованого статтею 34 Конституції України, згідно з якою кожен має право вільно збирати, зберігати, використовувати і поширювати інформацію усно, письмово або в інший спосіб - на свій вибір. Та здійснення цих прав може бути обмежене Законом в інтересах національної безпеки, територіальної цілісності або громадського порядку з метою запобігання заворушенням чи злочинам, для охорони здоров'я населення, для захисту репутації або прав інших людей, для запобігання розголошенню інформації, одержаної конфіденційно, або для підтримання авторитету і неупередженості правосуддя.

З прийняттям Закону України «Про доступ до публічної інформації» діяльність органів влади для громадян стала більш відкритою та прозорішою. Відтепер більшість інформації, якою володіють органи влади, стала доступною для громадськості. Кожен у стислі терміни може отримати необхідну інформацію або копію документа, надіславши відповідний запит або ознайомившись з ними на офіційному веб-сайті відповідного органу влади. Цим Законом визначено коло суб'єктів, що є розпорядниками інформації та на яких поширюється його дія. Зі змісту статті 13 Закону випливає, що Головне управління юстиції, а також районні та міські райони управління юстиції визнаються самостійними розпорядниками публічної інформації та мають визначені Законом обов'язки щодо оприлюднення та надання публічної інформації, яка є в

Про доступ до публічної інформації

їхньому володінні. Цей обов'язок окреслений також у Положенні про Головне управління юстиції Міністерства юстиції України в Автономній Республіці Крим, в областях, містах Києві та Севастополі та у Положенні про районні, районні у містах, міські (міст обласного значення), міськрайонні, міжрайонні управління юстиції, затвердженим наказом Міністерства юстиції України від 23.06.2011 № 1707/5 та зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 23 червня 2011 року за № 760/19498, де зазначено, що управління юстиції відповідно до покладених на нього завдань забезпечує доступ до публічної інформації.

Орієнтовний Перелік видів публічної інформації, що створена Головним управлінням юстиції у Вінницькій області в процесі виконання покладених на нього обов'язків, затверджено наказом Головного управління юстиції у Вінницькій області від 8 вересня 2011 року № 380, а саме: 1. Інформація про організаційну структуру, функції, повноваження, основні завдання, напрями діяльності та фінансові ресурси головного управління юстиції. 2. Нормативно-правові акти, прийняті головним управлінням юстиції, проекти рішень, що підлягають обговоренню, інформація про нормативно-правові засади діяльності.

3. Перелік та умови отримання послуг, що надаються головним управлінням юстиції, форми і зразки документів, правила їх заповнення. 4. Порядок складання, подання запиту на інформацію, оскарження рішень головного управління юстиції, дій чи бездіяльності. 5. Інформація про механізми чи процедури, за допомогою яких громадськість може представляти свої інтере-

си або в інший спосіб впливати на реалізацію повноважень головного управління юстиції. 6. Плани проведення та порядки денні засідань колегії, оперативних нарад. 7. Розташування місць, де надають необхідні запитувачам бланки у Головному управлінні юстиції. 8. Правила внутрішнього трудового розпорядку. 9. Звіти, в тому числі задоволення запитів на інформацію. 10. Інформація про діяльність головного управління юстиції, а саме: місцезнаходження, поштову адресу, номери засобів зв'язку, адреси офіційного веб-сайту та електронної пошти; прізвище, ім'я, по батькові, службові номери засобів зв'язку, адреса електронної пошти начальника та його заступників, а також керівників структурних підрозділів головного та територіальних управлінь юстиції, крім випадків, коли ці відомості належать до інформації з обмеженим доступом; розклад роботи та графік прийому громадян; вакансії, порядок та умови проходження конкурсу на заміщення вакантних посад; перелік та умови надання послуг, форми і зразки документів, необхідних для надання послуг, правила їх оформлення; порядок складання, подання запиту на інформацію, оскарження рішень суб'єктів владних повноважень, їх дій чи бездіяльності. 11. Інша інформація про діяльність суб'єктів владних повноважень, порядок обов'язкового оприлюднення якої встановлений законом.

Відтак, відомості про публічну інформацію, створену Головним та територіальними управліннями юстиції Вінницької області, можна знайти на офіційному веб-сайті Головного управління юстиції у Вінницькій області <http://vinjust.gov.ua/>

Виконавча служба

Рішення немайнового характеру

✉ **Роз'ясніть, будь ласка, що то за рішення немайнового характеру, які виконує державна виконавча служба? Іван Л. зі Жмеринського району.**

На це запитання відповідає провідний спеціаліст сектора аналітики та статистики управління державної виконавчої служби Головного управління юстиції у Вінницькій області Ірина Петрівна ПРОЦЮК:

- Рішення, за якими боржник зобов'язаний вчинити певні дії або утриматися від них, або рішення немайнового характеру складають окрему групу рішень, які підлягають примусовому виконанню. До переліку рішень у немайнових справах закон відніс їх цілу низку. Зокрема, про: поновлення на роботі; вселення стягувача; виселення боржника; відібрання дитини та інші рішення, за якими боржника зобов'язано особисто вчинити певні дії на користь стягувача або утриматися від їх здійснення. Для цієї групи виконавчих проваджень передбачено окремий порядок виконання, який суттєво відрізняється від загального порядку, встановленого для всіх інших, у першу чергу тим, що в процесі виконавчого провадження за такими документами не завжди застосовуються загальноприйняті заходи примусового виконання, як-то звернення стягнення на майно, доходи боржника, вилучення в останнього предметів тощо.

Частиною 2 статті 20 Закону України «Про виконавче провадження» чітко встановлено, що виконання рішення, яке зобов'язує боржника вчинити певні дії, державний виконавець здійснює за місцем їх проведення. Для даної категорії справ встановлений окремий термін здійснення виконавчого провадження. Так, державний виконавець зобов'язаний провести виконавчі дії з виконання рішення немайнового характеру у двомісячний строк. Однак якщо самим рішенням суду призначено термін виконання або цей термін є невизначеним (наприклад, при наданні щотижневого права спілкування з дитиною), дер-

жавний виконавець має дотримуватися строків, встановлених рішенням суду.

Крім того, розмір виконавчого збору при виконанні немайнових рішень зобов'язального характеру фіксований: сорок неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з боржника - фізичної особи (680 грн.); вісімдесят неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з боржника - юридичної особи (1360 грн.).

Після відкриття виконавчого провадження державний виконавець перевіряє виконання рішення не пізніше, ніж на наступний день після закінчення строку для самостійного виконання рішення. Якщо рішення підлягає негайному виконанню, це перевіряють не пізніше наступного робочого дня після відкриття виконавчого провадження.

У разі невиконання зазначених вимог без поважних причин державний виконавець накладає на боржника штраф відповідно до статті 89 цього Закону і не пізніше п'яти робочих днів з дня його накладання повторно перевіряє виконання. Якщо рішення не виконане і це можна зробити без участі боржника, державний виконавець організовує виконання відповідно до повноважень, наданих йому законом, та вносить повідомлення правоохоронним органам для притягнення боржника до відповідальності згідно із законом, після чого вносить постанову про закінчення виконавчого провадження, яку затверджує начальник відділу, якому безпосередньо підпорядкований державний виконавець, і повертає виконавчий документ до суду чи іншого органу (посадової особи), що його видав.

Призначають надбавки на догляд

Соціальний захист

Начальник відділу призначення соціальних допомог та компенсацій Управління праці та соціального захисту населення Вінницької райдержадміністрації Г.М. ЗАРЕМБЛЮК:

- Відповідно до прийнятих змін від 4 липня 2013 року № 410-VII до статті 3 Закону України «Про державну соціальну допомогу інвалідам з дитинства та дітям-інвалідам» надбавка на догляд за дитиною-інвалідом складає 50 відсотків від прожиткового мінімуму на дитину відповідного віку, надбавка за дитиною-інвалідом підгрупи А - 100 відсотків на дитину відповідного віку.

Надбавку на догляд за дитиною-інвалідом віком до 18-ти років призначають одному із непрацюючих ба-

тьків, усиновителів, опікуну, піклувальнику, котрі фактично здійснюють догляд за дитиною-інвалідом, при цьому одинокій матері (одинокому батьку) таку надбавку призначають незалежно від факту роботи. Одиноким матір'ю (одиноким батьком) вважається особа, яка має право на призначення допомоги на дітей одиноким матерям відповідно до Закону України «Про державну допомогу сім'ям з дітьми», крім вдов та вдовців. Розмір надбавки на догляд за дитиною-інвалідом віком до 18-ти років визначають, як 50 відсотків прожиткового мінімуму для дитини відповідного віку.

До речі, консультацію з цього приводу можна отримати за телефоном 50-86-24, або за адресою: м. Вінниця, вул. Острівського, 85.

Вінницькі хокеїсти виграли Кубок України!

Вперше в історії Кубків України з хокею на траві всі призові місця посіли команди міста над Бугом. Особливо порадували наші юнаки (16-18 років) зі ОСДЮШОР «Олімпія», які здобули бронзові нагороди у суперництві з дорослими командами.

Кубкові змагання пройшли на стадіоні вінницького Центрального парку культури і відпочинку ім. Горького останніми днями літа. На старт вийшли сім команд з чотирьох областей. Вони грали за олімпійською системою, причому суперника на старті визначав «сліпий» жереб.

У першому колі головний фаворит турніру - вінницька «Олімпія-Колос-Секвоя» - відпочивав. Тим часом інші вінницькі команди ШВСМ і ОСДЮШОР «Олімпія» здобули перемоги. У півфіналі «ОКС» перемогла «Старт» (Бердичівський район Житомирської області) з рахунком 4:1, а ШВСМ у

напруженій боротьбі здолав ОСДЮШОР - 5:3. У матчі за третє місце наші юнаки переграли житомирян - 3:1.

За традицією найцікавішим матчем турніру було вінницьке дербі між двома грандами вітчизняного «зеленого» хокею - «ОКС» і ШВСМ. Після першого тайму вперед вийшли підопічні головного тренера національної збірної України Павла Мазура - 3:0. У другому таймі на заміну в складі «ОКС» вийшло кілька недосвідчених молодих гравців, і гра вирівнялась. Підсумковий рахунок - 6:3 на користь «колосівців». Гру вирішили «хет-трики» лідерів «ОКС» Дмитра Луппи і Олега Поліщука.

У другому таймі я випустив за заміну 5 гравців 1997 - 1998 р.н. (включаючи воротаря), вихованців нашої хокейної школи. Хотів, щоб вони набрались досвіду виступів на високому

рівні. Тоді ШВСМ й почав забивати. А ось наш основний склад, вочевидь, повністю переважав опонентів, - прокоментував головний тренер «ОКС» Павло Мазур. - Нагадаю, що цей сезон - дуже насичений. Наші гравці втомились після майже безперервних змагань (у складі клубу і національної збірної), деякі не повністю залікували свої травми.

Нагородження проводили віце-президент Федерації хокею на траві України Федір Новік, віце-президент обласної хокейної федерації Ігор Волков і заступник начальника спортуправління Вінницької облдержадміністрації Олександр Олійник. Кубок України отримав капітан «ОКС» Олег Поліщук, а приз найкращому гравцю змагання вручили його одноклубнику Дмитру Луппі.

Фелікс ЖАНІН

Федір Новік нагороджує Дмитра Луппу

Успіхи подільських динамівців

Щомісяця відзначаються у різних відповідальних змаганнях наші спортсмени-правоохоронці. Про останні гарні результати розповідає підполковник майстер спорту Василь Дудник. Він, до речі, чемпіон Європи серед поліціантів і володар багатьох нагород з найпрестижніших стартів бігунів та стрільців.

Потішив вінницький спецпідрозділ «Альфа». У Києві завершився чемпіонат СБУ, в якому взяли участь 32 команди з усіх регіонів. Це був чемпіонат зі спеціального двоборства, в яке входять забіги на різні дистанції та стрільба на довгі відстані. Змагалися професіонали, що займаються спеціальними операціями. Так ось наша «Альфа» завоювала третє місце і отримала бронзові медалі. Трішки раніше на чемпіонаті України з кульової стрільби у Львові нагороди різного гатунку здобули динамівці Павло Сидорук та Інна Клименко. А в кримському місті Саки на чемпіонаті СБУ з

офіцерського двоборства Ігор Липовий став срібним призером, а мені вдалось вибороти «золото».

Всі ці гарні результати зумовлює змістовна робота нашої облради ФСТ «Динамо». Невипадково вона стабільно входить в трійку найкращих серед спорторганізацій правоохоронців держави. І не можна не віддати належне яскравому лідеру подільського динамівського руху полковнику Валерію Кузьміну та керівникам облуправління СБУ та МВС. Завдяки їх підтримці неординарно проходить подільська Динаміада і ми щороку готуємо майстрів міжнародного класу, членів олімпійської збірної України. Вінницькі майстри унібою та рукопашного бою, веслувальники, борці, боксери лише за перше півріччя вже завоювали 49 нагород на різних європейських аренах. І з часом має відновитись наша олімпійська база на Старому місті, де буде тенісний корт, стрілецький тир, зала тренажерів.

Олександр ГАЛЬПЕРІН

Вінничани «зі скрипом» проходять у наступний етап ФК «Вінниця» не надто переконливо розпочинає Кубок України

Футбольний клуб «Вінниця» розпочав свої виступи в аматорському кубку України з футболу. Першим суперником подолян стала команда «Маяк» із містечка Сарни, що на Рівненщині. Незважаючи на невисокий статус команди з районного центру, уже на такому етапі у ФК «Вінниця» виникли чималі труднощі.

Першу зустріч суперники з попереднього етапу провели у Сарнах. У рідних стінах «Маяк» зумів не просто дати опір фавориту з Вінниці, а й перемогти із мінімальним рахунком. Результат 2:1 залишав шанси обом командам, тож у Вінниці очікувалась серйозна боротьба. Врешті, у матчі-відповіді долю переможця вирішила також перевага лиш в один гол. На радість вінницьким уболівальникам, автором переможного гола став Андрій Заводян, який реалізував пенальті. Відтак, за правилом забитого гола на виїзді у наступний етап проходить саме ФК «Вінниця».

У 1/8 фіналу кубка суперником вінничан стане ще одна волинська команда. На цей раз «Ласка» із містечка Боратин. Зустрічаються команди уже в середу, 4 вересня. Матч-відповідь відбудеться у Вінниці через тиждень.

Віталій МЕЛЬНИК

Українські клуби отримали суперників

Донецький «Шахтар» 17 вересня першим із українських клубів включиться у боротьбу за євробукет трофей. Груповий раунд Ліги Чемпіонів для гірників розпочнеться матчем у Іспанії із «Реал-Сосьєдадом». На рідній «Донбас-Арені» чемпіон України зіграє другий тур ліги - 2 жовтня проти англійського «Манчестер Юнайтед». Третій тур для донецчан знову пройде на виїзді -

проти німецького «Баєра» 23 жовтня. Як відзначив наставник «Шахтаря» Мірча Луческу, хоч у групі тільки один клуб із так званого ТОП-рейтингу, група в цілому не з легких, адже і «Баєр», і «Реал-Сосьєдад» успішно розпочали сезон і перебувають у хорошій формі.

Для трьох українських команд у Лізі Європи жеребкуванням визначили таких суперників: «Динамо» зустрі-

неться із бельгійським «Генком», австрійським «Рафідом» і швейцарським «Тунном», який кілька років тому вибив киян із кваліфікації до Ліги Чемпіонів; «Дніпро» гратиме із італійською «Фіорентіною», португальським «Пакуш де Феррейра» і клубом «Пандурій» (Румунія); «Чорноморцеві» дістались ПСВ (Голландія), Лудогорець (Болгарія) та хорватське «Динамо» із Загреба.

Швидше, відповідальніше, сміливіше, максимальніше

Виповнюється 30 років Вінницькій школі вищої спортивної майстерності (ШВСМ). Частото-густо фахівці в різних куточках країни розшифровують цю аббревіатуру саме так, як ми назвали цей матеріал. Бо такими принципами і керується школа, готуючи провідних подільських спортсменів до Олімпійських ігор та чемпіонатів світу і Європи. Створив ШВСМ тодішній очільник Вінницького міськспортуправління Федір Новік. З посередньої міської ДЮСШ він організував центр асів різних видів. Автор цих рядків підрахував - за три десятиліття підопічні ШВСМ завоювали лише на міжнародних змаганнях 698 медалей різного гатунку. Майже весь цей час ШВСМ ефективно очолювала знаний спортивний педагог Людмила Селенцова, яка і нині в штабі ШВСМ. Наразі директором школи призначено класного борця 80-х Андрія Корнійчука, в якого неаб-

який педагогічний та організаторський досвід. І ШВСМ продовжує свою переможну ходу. Творчо виконують свої функції спортивні організатори Костянтин Москалюк, Наталя Голяк, нових чемпіонів готують заслужені тренери України Василь Пастернак, Леонід Лоївський, Світлана Сергун, Микола Маньківський та ще когорта наших непереісних наставників, які постійно поставляють до збірних України блискучих майстрів. В усіх баталіях боксери, борці, веслувальники, велогонщики тощо, яких взяла під свою егіду ШВСМ, серед лідерів на аренах держави і континенту. В ці ювілейні дні школи згадаймо і тих, кого вже, на жаль, немає з нами, але чимало зробив для становлення та прогресу школи, - Бориса Руна, Семена Сігала, Івана Гриба, Давида Вакса та багатьох інших.

Олександр ГАЛЬПЕРІН, керівник облспортпрес-центру

«Гарт» єднає серця

Вже чотири роки діє при Війтівському сільському будинку культури, що на Бершадщині, фізкультурно-оздоровча студія «Гарт», керівник якої - палкий прихильник спорту, здорового способу життя Василь Івашківський. Кандидат у майстри спорту з греко-римської боротьби, він працював інструктором по спортивно-масовій роботі, тренером, нині вчитель фізкультури місцевої загальноосвітньої школи. У свій час юні борці, вихованці Василя Миколайовича, були чемпіонами області, призерами України.

Традицію плепати майбутніх чемпіонів Василь Івашківський продовжує й досі. У студії «Гарт» стабільно займаються понад шістьдесят

дітей, а загалом заняття відвідують близько ста. Залюбки приходять і дорослі, які теж обрали здоровий спосіб життя, прагнуть загартувати дух і тіло. До їх послуг тренери, гантелі, штанги, еспандери, дартс, шахи, шашки, більярдний і тенісний столи, боксерська «груша» тощо.

Вихованці студії беруть активну участь у різних змаганнях, демонструють високі результати. Чимало з них мають вагомі досягнення і здобутки.

Так, Павло Візнюк, який виконав норматив кандидата у майстри з гирьового спорту, - чемпіон двох областей, Павло Лисишин - неодноразовий призер області з гирьового спорту, Надія Зарічанська - призерка всеукраїнських зма-

гань з армреслінгу, Ірина Андрейцева - чемпіонка області з армреслінгу, вона також показала краший результат на Вінниччині зі штовхання ядра. Успішно виступають на обласних змаганнях Михайло Ворона (настільний теніс) та багато інших.

До речі, тут тренується і чемпіонка України з армреслінгу, майстер спорту Оксана Дяченко, яка теж активно долучає молодь до спорту.

Тож не випадково Війтівська територіальна громада регулярно займає призові місця в районному та обласному оглядах-конкурсах на кращу організацію фізкультурно-оздоровчої та спортивно-масової роботи.

Василь ВЕРБЕЦЬКИЙ

